

Gloryland

Curs de studiu al doctrinelor pentru noi-converțiți



KJV 1611

Ioan 17:17

Efeseni 4:15

Lecția 9

INTRODUCERE ÎN STUDIAREA BIBLIEI

*Este lecția a Noua din cadrul Cursului pentru Nou –
converțiți – Împărțind Drept Cuvântul Adevărului.*

Versetul cheie:

*„**Studiază** scripturile să te arăți tu însuși aprobat lui
Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, **împărțind**
drept cuvântul adevărului.”* *2 Timotei 2:15*

„*Cuvântul Adevărului*” pe care noi trebuie „*să-l împărțim drept,*” este Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 17:17). Pentru a face aceasta trebuie să avem o înțelegere aprofundată a ceea ce este în Cuvântul lui Dumnezeu. În primul rând, trebuie să CITIM Scriptura zilnic. Este bine ca, totdeauna să urmărim un program zilnic de citire a Bibliei, citind în fiecare zi un număr de pagini sau capitole. Aceasta ne va ajuta să cunoaștem istoria și personajele din Biblie. De asemenea, vom înțelege relația lui Dumnezeu față de om de-a lungul istoriei umane.

Este foarte important să dedicăm timpul nostru pentru UN STUDIU aprofundat al Scripturii. Este o diferență între a citi și a studia Cuvântul. Una dintre metode pentru studierea Cuvântului este următoarea: trebuie să alegem o temă potrivită sau un pasaj ales și să încercăm să cunoaștem tot ce se poate din versetele acestui pasaj, versete care se referă la tema sau pasajul studiat.

Asemenea versete pot fi găsite folosind o unealtă utilă precum Biblia cu referințe, Concordanța, Biblia Tematică, ș.a. Comparând aceste versete vom avea o înțelegere a ceea ce ne învață Scriptura cu privire la tema sau versetul studiat.

Pavel scrie bisericii din Corint:

„Și noi nu am primit duhul lumii, ci duhul care este din Dumnezeu, ca să știm lucrurile care ne-au fost dăruite de Dumnezeu. Acele lucruri pe care le și vorbim, nu în cuvintele pe care le învață înțelepciunea omenească, ci în cele pe care le învață Duhul Sfânt, comparând lucrurile spirituale cu cei spirituali.” 1 Corinteni 2:12-13

„Lucruri spirituale,” de care amintește Pavel, nu este **cuvântul** care *„învață înțelepciunea omenească,”* ci mai degrabă, este **cuvântul** care *„învață Duhul Sfânt.”* Alt fel spus, noi învățăm, comparând un pasaj din Scriptură cu un alt pasaj din Scriptură. Este unica metodă de a cunoaște ceea ce învață Biblia, am folosit această metodă pentru pregătirea acestui curs. De exemplu, referitor la tema promisiunii trupului înviat am compus o listă întreagă cu versete pe care le-am fi putut găsi. După aceea, am studiat foarte atent fiecare verset în parte, ținând cont de contextul lui. Apoi, am dat o interpretare a versetelor mai puțin înțelese, în lumina versetelor mai ușor de înțeles. Prin această metodă am stabilit învățătura biblică referitor la trupul înviat în viitor.

Bărbați credincioși de la Berea, cărora le-a predicat Pavel (Fapte 17:10-11), trebuie să fie un exemplu pentru

toți credincioșii care studiază Scriptura cu o dorință puternică de a cunoaște adevărul.

Acești oameni sunt un exemplu pentru că:

„Dar aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, în aceea că au primit cuvântul cu toată bunăvoința minții și cercetau în fiecare zi scripturile, dacă lucrurile acelea erau așa.”
Fapte 17:11

Totdeauna să ții minte că, AUTORITATEA FINALĂ a credinței noastre este *însuși Scriptura*, comentariul *unic desăvârșit* asupra Bibliei - este însuși Biblia. Învățați să studiați Cuvântul lui Dumnezeu prin compararea unui pasaj cu altul din Scriptură, fiind în rugăciune.

Când începem un studiu aprofundat și adevărat al Scripturii, trebuie să știm că există câteva pericole. Totdeauna este captivant de a studia istoria biblică și de a cunoaște o doctrină nouă din Biblie, însă aceasta nu prezintă un scop. Pe lângă aceasta, fiecare creștin trebuie să facă tot ce depinde de el, pentru A CUNOAȘTE voia lui Dumnezeu în viața sa. Mai mult, trebuie să încerce să APLICE ceea ce cunoaște, la viața sa de zi cu zi.

Citim în cartea înțelepciunii, Proverbe:

„O balanță înșelătoare este urâciune pentru DOMNUL, dar o greutate întreagă este desfătarea lui.” Proverbe 11:1

Fiind un discipol adevărat a lui Cristos Isus, **trebuie să cântărim corect totul, în special, tot ce se referă la viața noastră de creștin.**

De exemplu:

- ➔ Ceea ce cunoaștem din Biblie despre rugăciune, trebuie să aplicăm practic atunci când ne rugăm.
- ➔ Ceea ce cunoaștem referitor la sfințire, trebuie să ne ajute să trăim o viață curată și sfântă, care nu va fi murdărită de această lume.
- ➔ Ceea ce cunoaștem despre chemarea sufletului, trebuie folosit pentru a conduce pe alți oameni la Cristos. (Aduceți-vă aminte de cuvintele lui Cristos „*în dar ați primit, în dar să dați.*” (Matei 10:8).

Nu petreceți atât de mult timp în studiere pentru a împiedica Duhul Sfânt în lucrarea transformării vieții noastre, conform cu adevărul pe care l-am studiat.

Iacov vorbește clar:

„Fiți așadar înfăptuitori ai cuvântului și nu doar ascultători ai lui, înșelându-vă pe voi înșivă. Pentru că dacă vreunul este ascultător al cuvântului și nu înfăptuitor, el este asemănător unui om care își privește fața lui naturală în oglindă; Fiindcă se privește pe sine însuși și pleacă și uită imediat ce fel de om era.” Iacov 1:22-24

Iacov compară Biblia cu o *oglină*. Când citim din Cuvântul lui Dumnezeu, atunci ne vedem în felul în care

ne vede Dumnezeu - Biblia ne vorbește despre noi înșine. Duhul Sfânt ne va mărturisi prin cuvintele Scripturii, El va călăuzi aceste cuvinte spre inimile și mințile noastre, pentru că doar El a condus acești bărbați ai lui Dumnezeu în scrierea acestor cuvinte. NOI, însă, trebuie să decidem să credem sau nu în aceste cuvinte, urmându-le sau refuzându-le ca fiind un neadevăr. NOI, trebuie să decidem să-L urmăm pe Dumnezeu sau să urmăm propriile idealuri. Milioane de creștini astăzi, împrăștiați în toată lumea, găsesc bucurie în studierea Cuvântului. Totuși, trebuie să menținem un echilibru între cercetarea Scripturii și aplicarea a tot ceea ce studiem din Biblie în viața de zi cu zi.

Andrew Murray a zis următoarele:

„Sunt creștini care se dedică unui studiu aprofundat și cuviincios al Cuvântului lui Dumnezeu. Ei se bucură de fiecare nou adevăr pe care-l găsesc. Se bucură de fiecare iluminare prin care-i este deschis un adevăr mai vechi. Totuși, nu sunt gata de a se întâlni cu Cuvântul Dumnezeiesc care vorbește din interiorul lor.”

J. Sidlow Baxter de asemenea, la această temă spune:

„În timpul cercetărilor Scripturilor trebuie să ne îngrădim că, însuși mirosul obiectului să ne absoarbă în pierderea scopului. După cum am afirmat deja, în timpul acestor lecții dorim să atingem o cunoaștere bogată și întinsă a obiectelor din Vechea Carte: însă, dacă această cunoaștere nu ne va cuprinde, atunci aceasta va însemna că, nu ne-am atins scopul. Însuși Domnul Isus a învățat și a prezentat mesajul central al Scripturilor. Aceasta

semnifică că, în orice pagină a Sfintei Scripturi trebuie să-L vedem pe Acel care este **Cuvântul Viu**".

Ferți-vă de Extreme

Deci, putem vedea că însuși acest lucru bun precum este studierea Scripturilor, poate deveni o extremă pentru noi. Așadar, trebuie să ne amintim acum de cele două prăpastii, în care poate ajunge un student al Cuvântului.

I. Creștinismul Intelectual

Ca și contrast față de creștinii de la Berea (despre care s-a amintit deja) este un alt grup, căruia le predică Pavel. Aceștia sunt cei care „*nu își petreceau timpul cu nimic altceva decât să spună, sau să audă ceva nou.*” (Fapte 17:21). *Motivul* lor de a cunoaște ceva nou a fost cuprins în cunoașterea din afară a voinței lui Dumnezeu sau, cum poți trăi pe placul lui Dumnezeu. *Motivul* se explică că, aceștia doreau să evidențieze cât de citiți sunt și cât de bine cunoșteau Scripturile și literatura.

Acești creștini sunt înclinați spre supraestimarea valorii cunoștinței și spre ignorarea dragostei. De obicei aceștia nu fac nimic decât să *cerceteze* doctrinele, lăsând de obicei felul de a trăi sub călăuzirea acestor doctrine. De mai multe ori aceștia dezvoltă așa zise doctrine preferate până la limita în care aceste doctrine încetează a fi *reper* în viața lor. Acest grup de creștini poate fi numit ca *un grup de creștini intelectuali* - multă cunoaștere fără dragoste.

Nu trebuie să fim *șoareci de bibliotecă* care, nu fac nimic decât să stea acasă tot timpul cercetând Biblia. Muștrarea lui Pavel făcută către Biserica din Corint este valabilă și astăzi.

„Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.”
1 Corinteni 8:1

Convertirea sufletelor, rugăciunea zilnică și trăirea unei vieți curate și sfinte - fiecare din acest efort este important precum studierea Scripturii. Însă, dacă încerci să atingi doar o latură dintre aceste caractere, ignorând toate celelalte, poate fi format un CÂNTAR NEPOTRIVIT. Dacă cunoașteți bine Biblia, atunci, poate, Domnul Isus ne va acorda o posibilitate de a predica Biblia altor oameni dintr-un grup al școlii duminicale sau în timpul unui studiu programat la cineva acasă. Pavel povățuiește pe Timotei să procedeze asemenea lui.

*„Și cele ce ai auzit de la mine printre mulți martori, **încredințează acesteia oamenilor credincioși**, care vor fi în stare să învețe și pe alții.”*
2 Timotei 2:2

Când Duhul Sfânt ne învață din Biblie, nu caută a ne umfla de cunoștință. El dorește ca noi să slujim în dragoste și activ altora, să aplicăm ceea ce cunoaștem deja din Cuvântul lui Dumnezeu în viața de zi cu zi, așa cum a făcut samariteanul milostiv.

„Și Isus, răspunzând, a zis: Un anumit om s-a coborât din Ierusalim la Ierihon și a căzut printre tâlhari, care l-au dezbrăcat și l-au rănit și au plecat lăsându-l aproape mort. Și din întâmplare, cobora un anumit preot pe acea cale; și când l-a văzut, a trecut înainte pe cealaltă parte. Și în același fel și un levit, când a fost la locul acela, a venit și l-a văzut și a trecut înainte pe cealaltă parte. Dar un

anumit samaritean, călătorind, a venit unde era el; și când l-a văzut, i s-a făcut milă. Și a venit la el și i-a legat rănille, turnând peste ele untdelemn și vin și l-a pus pe animalul lui și l-a adus la un han și a avut grijă de el. Și a doua zi, când a plecat, a scos doi dinari și i-a dat hangiului și i-a spus: Ai grijă de el; și oricât vei mai cheltui, când mă întorc, îți voi înapoia. Atunci, care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut printre tâlhari? Iar el a spus: Cel ce a arătat milă față de el. Atunci Isus i-a spus: Du-te și fă și tu la fel.”
Luca 10:30-37

Preotul „L-A VĂZUT” pe acest om, levitul „L-A VĂZUT,” însă nici unul dintre ei nu a fost gata să-i dea o mână de ajutor. Acești oameni religioși au fost atât de tare concentrați asupra tradiției, rugăciunii și învățarea Scripturilor, încât nu au avut milă față de acest om, neacordându-i ajutor. Când nu au fost văzuți de nimeni, acești conducători au picat examenul creștinismului adevărat. Uneori și noi suntem concentrați asupra religiei, încât uităm de **dragoste, milă și blândețe**. Religiozitatea nu costă nimic, însă slujirea față de Domnul ne va costa totul. Aceasta înseamnă că, trebuie să vedem nevoile oamenilor mai presus de nevoile noastre personale, după cum a făcut Isus Cristos.

„Chiar așa cum Fiul omului nu a venit ca să fie servit ci ca să servească, și ca să își dea viața răscumpărare pentru mulți.”
Matei 20:28

Ați simțit vre-o dată că Dumnezeu vă călăuzește să evanghelizați o persoană, și doar pentru că vă credeți că sunteți foarte ocupați pentru a vă opri ÎN ACEL

MOMENT, nu ați acordat milă? Sunt mai mult decât sigur că, fiecare dintre noi a procedat în acest fel, stingând astfel Duhul lui Dumnezeu. Trebuie să fim mai precauți și să folosim fiecare oportunitate care ne va fi dată pentru a sluji altora, în timp ce nevoile lor ne sunt descoperite prin Domnul Isus.

Biblia spune,

„Nu opri binele de la cei cărora li se cuvine, când stă în puterea mâinii tale să o faci. Nu spune vecinului tău: Du-te și revino, și mâine îți voi da; când ai lângă tine ce îi trebuie.”
Proverbe 3:27-28

Fiecare credincios adevărat caută să cerceteze adâncul bogăției lui Dumnezeu și să primească hrană din Cuvântul lui Dumnezeu - aceasta este bun. Însă, trebuie să ținem cont de avertismentul care este dat în epistola către Evrei.

„Nu fiți purtați încoace și încolo de doctrine diverse și străine. Fiindcă este bine ca inima să fie întemeiată, cu har, nu cu mâncăruri, care nu au folosit la nimic celor preocupați de ele.”
Evrei 13:9

Știm deja că Biblia ne dă o dietă stabilă echilibrată pentru creșterea spirituală. Ea ne dă *laptele* (adevăruri simple) și ne dă *hrană tare* (adevăruri adânci - Evrei 5:12-14).

Tema principală a epistolei către Evrei este – „*ceva mai bun*” - Noul Testament este comparat cu Vechiul Testament. Evrei 13 cuprinde avertismentul care se leagă de învățătura cu precădere referitor la „*hrana tare*.” Ei sunt avertizați „de a nu se preocupa” de astfel de întrebări

neimportante (carnea – ceremonia - litera Legii), ci prin har a-și întări inima (duhovnicesc - duhul Legii). Nu este doar un avertisment cu privire la învățatura mincinoasă, ci, de asemenea, cu privire la învățături rătăcitoare referitoare la Cuvântului lui Dumnezeu - preocuparea de astfel de lucruri nu va aduce nici un folos. Printr-o cercetare cuviincioasă putem cunoaște mai multe lucrări ale lui Dumnezeu, însă trebuie să ne abatem de la învățatura care ne va impune să ignorăm mărturia și slujirea față de alții, lauda și închinarea lui Dumnezeu. (S-ar putea ca să petrecem mai mult timp în Cuvântul lui Dumnezeu, încât să ignorăm să petrecem timp cu Dumnezeu Însuși!). Cel mai important lucru din viața noastră este relația noastră cu Tatăl Ceresc. Dumnezeu nu se uită la exterior, ci la interiorul dorinței inimii (1 Samuel 16:7). Totdeauna să știi că este importantă inima noastră. Aceasta va juca un rol important la Judecata lui Cristos. Timpul pe care-l petrecem în studierea Cuvântului lui Dumnezeu este un timp petrecut cu rost. Însă, trebuie să fim precauți să nu cădem în extrema dispensaționalismului, prorocirilor, Perioada Necazului cel Mare sau Anticristul, încât vom uita să mărturisim și să slujim altora.

- În primul rând, trebuie să căutăm dragoste creștină, iar apoi cunoștința.

Tineți minte de versetul ce spune,

„Cunoașterea îngâmfă, dar dragostea creștină edifică.”

1 Corinteni 8:1

A fi un expert al Bibliei fără a demonstra dragoste creștină, înseamnă a înlătura din vedere scopul pentru

studierea Cuvântului. În 1 Corinteni este prezentat un capitol întreg care explică această dragoste (1 Corinteni 13). Trebuie să citim acest capitol din nou și din nou, pentru a nu uita semnificația și importanța dragostei creștine. Trebuie să ne hrănim mintea în hrana tare a Cuvântului lui Dumnezeu, iar inimile noastre „întemeiată cu har” (Evrei 13:9).

În prima sa epistolă către Timotei, Pavel descrie câțiva credincioși care s-au abătut de la dragoste și credință, în dorința lor de a deveni învățători. (Aceasta se întâmplă cu cei care petrec prea mult timp în cercetare.) Pavel scrie că, acești „învățători” au devenit oameni ai Legii. „Dorind a fi oameni ai Legii” aceștia doreau să fie recunoscuți ca dascăli (învățători) și să fie urmați de alții. Aceștia doreau să-și demonstreze cunoștințele, însă, în realitate, arătau faptul că nu cunosc nimic (1 Corinteni 8:2). Cunoașterea este un lucru excelent, însă ea provoacă mândria dacă nu este însoțită de dragoste.

„Acum, scopul poruncii este dragostea creștină dintr-o inimă curată și dintr-o conștiință bună și dintr-o credință neprefăcută, De la care unii, rătăcindu-se, s-au abătut spre vorbărie deșartă, Dorind să fie învățători ai legii, neînțelegând nici cele ce spun, nici cele ce afirmă cu tărie.”
1 Timotei 1:5-7

Observați că Pavel vorbește despre salvarea sa, amintind de dragostea și harul lui Dumnezeu pe care l-a experimentat.

„Și harul Domnului nostru a fost peste măsură de abundent cu credința și dragostea care este în Cristos Isus.”
1 Timotei 1:14

Dorința inimii noastre trebuie să devină un izvor pentru dezvoltarea relațiilor cu Domnul Isus Cristos, ca dragostea Lui să fie arătată altor oameni prin viața noastră de zi cu zi. Trebuie să avem o dragoste față de Dumnezeu, o dragoste față de poporul Lui, și o dragoste față de sufletele care pier!

„Prin aceasta vor ști toți că sunteți discipolii mei, dacă aveți dragoste unii pentru alții.”
Ioan 13:35

„Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.”
Romani 5:5

„Dar dacă cineva îl iubește pe Dumnezeu, acesta este cunoscut de el.”
1 Corinteni 8:3

II. Creștinismul Emoțional

Cea de-a doua extremă este creștinismul emoțional, care pune mai mult accent pe DRAGOSTE și EMOȚII uitând de CUNOAȘTERE. Oamenii din această categorie, de obicei, au mai puțină înțelegere sistematică a doctrinei, deoarece nu împart drept Scripturile. De aceea aceștia dezvoltă un dezechilibru în viața lor de creștin. Având o înțelegere mică a adevărurilor lui Dumnezeu din Biblie, aceștia cunosc puțin despre inima lui Dumnezeu (voia

Lui), deoarece nu trăiesc fiind călăuziți de Duhul, aceștia sunt conduși după îndemnul trupului (Romani 8:1-4; Galateni 5:16) devenind creștini carnali.

Biblia ne avertizează:

„Nu iubiți lumea, nici lucrurile care sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, dragostea Tatălui nu este în el. Pentru că tot ce este în lume, pofta cărnii și pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este din Tatăl, ci este din lume. Și lumea și pofta ei trece, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne pentru totdeauna.”
1 Ioan 2:15-17

Viața spirituală a acestor creștini lumești este evidentă prin îmbrăcămintea și muzica lor. De exemplu, așa numita „gospel rock” (tradus în limba română ca „rock-ul evangheliei”) este recunoscut de această formație. Ce este „gospel rock”-ul? Este ca și cum am spune „demon sfânt”- o combinație a două cuvinte care nu pot sta împreună. „Gospel Rock” nu este altceva decât rock lumesc cu un mesaj creștin, pentru a da acestu-i stil o semnificație creștină. Este aceeași muzică diabolică care este scrisă și cântată de formațiile cunoscute necreștine, cei care neagă pe Dumnezeu, cântăreți imorali și drogați. Diferența stă doar în cuvinte, câteodată acestea redau ambiția și gândurile lumești. Din nefericire, există o mulțime de creștini lumești (Revelația 3:14-19), cărora le place astfel de gunoi, de aceea aceștia continuă să unească lucrurile satanice a acestei lumi cu lucruri Dumnezeiești.

Deoarece accentuează mai mult emoțiile și așa zisa dragoste, din cauza lipsei de cunoștință, acești creștini, de obicei, învață erezii din Cuvântul lui Dumnezeu. De obicei, scot versetele din contextul lor și iau doctrine din alte

dispensații pentru a le aplica în viața creștinilor nou - testamentali. Un asemenea eveniment a avut loc în biserica din Corint, de asemenea, aceeași întrebare a fost discutată în epistola către Evrei. Totdeauna amintiți-vă că, dragostea trebuie să fie echilibrată cu cunoștința. În schimb, aceste grupuri nu acordă o importanță deosebită cunoașterii, acordă importanță cunoașterii doctrinelor lor preferate. Chiar dacă știm că Dumnezeu este dragoste, El, de asemenea, arată că învățătura este la fel de importantă.

Observați ce spune Scriptura:

„Bătrânii care conduc bine să fie socotiți demni de o dublă onoare, mai ales cei ce muncesc în cuvânt și doctrină.”

1 Timotei 5:17

Pavel spune:

„Până voi veni, fii atent la citire, la îndemnare și la doctrină. Fii atent la tine însuși și la doctrină; stăruie în ele; într-adevăr, făcând aceasta, te vei salva și pe tine însuși și pe cei ce te ascultă.”

1 Timotei 4:13,16

„Fiindcă va veni timpul când nu vor suporta doctrina sănătoasă, ci, după poftele lor proprii, își vor îngrămădi învățători, având urechi care îi gâdilă.”

2 Timotei 4:3

„Dar tu vorbește cele ce se cuvin doctrinei sănătoase:”

Titus 2:1

Biblia accentuează învățătura și predarea doctrinei în echilibru cu dragostea lui Dumnezeu. Dumnezeu dorește ca și noi, la rândul nostru, să avem o viață creștină echilibrată.

SĂ RECAPITULĂM

Introducere

1. Conform cu 2 Timotei 2:15, Cuvântul lui Dumnezeu scris este _____.
2. În același verset creștinului este poruncit să _____, pentru a se arăta lui Dumnezeu că este aprobat.
3. Un creștin trebuie să facă aceasta, pentru a înțelege Biblia. _____.
4. Pentru a cunoaște ce învață Biblia, trebuie să comparăm un pasaj din Scriptură cu _____.
5. Autoritatea supremă pentru creștin este _____.
6. Prin studierea Scripturilor omul credincios poate deschide _____ pentru viața sa.
7. Iacov 1:22 ne învață nu doar ca să **STUDIEM** Cuvântul lui Dumnezeu, ci să _____ ceea ce învățăm.

Feriți-vă de Extreme

1. Creștinii intelectuali sunt înclinați să exagereze semnificația _____ și nu au _____.
2. O atenție extremă a unui creștin față de orice aspect duce la formarea _____.
3. Asemenea slujitorilor religioși din istoria bunului samaritean, putem deveni la fel oameni religioși, încât vom uita să arătăm _____ și _____.
4. Creștinii trebuie să fie atenți ca să nu _____ prea mult, care ne va obliga să ignorăm mărturia și slujirea față de alții, închinându-ne și laudându-L pe Dumnezeu.
5. În primul rând trebuie să căutăm _____, apoi cunoașterea.
6. Trebuie să ne hrănim intelectul cu o hrană tare a Cuvântului lui Dumnezeu, iar inimile noastre trebuie să fie _____.
7. Știința aduce doar _____, dacă-i lipsește ingredientul _____.
8. Creștinismul _____ este contrar creștinismului intelectual.

9. Aceștia accentuează înfățișarea _____
încât uită de CUNOAȘTERE.
10. Oamenii din această categorie, de obicei, au puțină
cunoștință față de Cuvântul lui Dumnezeu,
deoarece aceștia nu _____
cuvântul adevărului.
11. Având o înțelegere șubredă a Lucrării lui
Dumnezeu în Biblie, aceștia nu pot trăi după
_____.
12. Trăind conform cărnii, aceștia devin creștini
_____.
13. Acceptând cu plăcere conduita unei vieți lumești în
numele _____, acești creștini, de
obicei, învață erezii din Biblie.
14. Cunoaștem că Dumnezeu este dragoste, de
asemenea, El este Adevărul și El dorește ca noi să
avem _____ între dragostea lui
Dumnezeu și învățătură.

ÎNTELEGERA DIVIZIILOR

În Biblie Citim felul în care psalmistul dă cinste lui Dumnezeu prin următoarele:

„De aceea iubesc poruncile tale mai mult decât aurul; da, mai mult decât aurul pur.” Psalmul 119:127

Trebuie să iubim Legile lui Dumnezeu la fel cum le-a iubit și David. Una dintre cele mai importante legi în Biblie pentru credincioși, este regăsită în epistola lui Pavel către Timotei.

*„Studiază scripturile să te arăți tu însuși aprobat lui Dumnezeu, un lucrător care să nu se rușineze, **împărțind drept cuvântul adevărului.**”* 2 Timotei 2:15

Neascultarea acestei legi devine cauza neînțelegerilor dintre creștini astăzi. Cuvintele „**împărțind drept cuvântul adevărului,**” prezintă cheia în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. O înțelegere greșită, o învățătură rătăcitoare sau erezie este rezultatul împărțirii incorecte a relației lui Dumnezeu cu omul. Nu poate fi aplicat fiecare verset, într-un sens doctrinar, unui nou-convertit din Epoca Bisericii. Doar printr-o împărțire corectă a Scripturii putem cunoaște ce pasaje din Scriptură sunt aplicabile creștinului de astăzi. Vom începe cu trei cele trei părți ale Vechiului Testament.

1. Înainte de Lege

2. În timpul Legii

3. După Lege

De exemplu:

- ➔ În Geneza 20:12 citim că, Avraam s-a căsătorit cu Sara prin binecuvântarea lui Dumnezeu (chiar dacă aveau același tată).
- ➔ Însă, în cartea Leviticul 18:16 citim că, unui izraelit sub Lege nu-i este îngăduit să se căsătorească cu cineva din rudele apropiate.

Un alt exemplu:

- ➔ În Geneza 9:3 citim că, Noe a mâncat tot ce a dorit.

„Tot ce mișcă și trăiește va fi mâncare pentru voi; precum planta verde, v-am dat toate lucrurile.” Geneza 9:3

- ➔ Însă, în Levitic 11, Domnul Dumnezeu poruncește izraeliților SĂ NU mănânce carne de porc și alte animale necurate.

„Și DOMNUL le-a vorbit lui Moise și lui Aaron, spunându-le: Vorbește copiilor lui Israel, spunând: Acestea sunt animalele pe care să le mâncați dintre toate

animalele de pe pământ. Orice desparte copita și este cu copită bifurcată și rumegă hrana, printre animale, pe acelea să le mâncați. Totuși pe acestea să nu le mâncați dintre cele ce rumegă, sau dintre cele cu unghie despicată; cămila, pentru că rumegă hrana, dar nu desparte unghia; vă este necurată.”
Leviticul 11:1-4

- Apoi, în Noul Testament această lege se schimbă din nou, unde putem vedea că, Pavel învață pe credincioși că pot mânca totul (1 Timotei 4:1-5).

„Pentru că fiecare creatură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de refuzat, dacă este primit cu mulțumire,”
1 Timotei 4:4

În același fel, avem trei porunci de la Dumnezeu care se referă la mâncare. Care dintre aceste trei porunci trebuie împlinite de *noi astăzi*? Cercetând aceste cazuri putem concluziona următoarele: fie că Biblia se contrazice pe ea însăși, sau fie că Dumnezeu și-a schimbat părerea față de aceste lucruri. După cum știm deja că, Scriptura nu se contrazice pe ea însăși, este evident că ceva s-a schimbat. În timp ce Dumnezeu nu se schimbă în ceea ce privește persoana Sa și nici în ce privește atributele Sale, totuși, El își schimbă *maniera* relației cu oamenii și popoarele în diferite perioade de timp pe care le numim dispensații. Dacă noi nu ascultăm de porunca lui Dumnezeu „*împărțind drept*” cuvântul, atunci vom avea în fața noastră o mulțime de pasaje care, la prima vedere, vor părea că se contrazic unul pe altul. Pentru a înțelege ceea

ce se întâmplă, trebuie să vedem începutul și sfârșitul fiecărei părți.

- ➔ Este ușor să observi că, deoarece Legea nu a fost dată până la Moise, Noe nu a urmat și nici nu a putut să urmeze legile referitoare la anumite mâncăruri.
- ➔ Legea a intrat în vigoare pentru iudei după ce Moise a scos poporul Israel din Egipt.
- ➔ Acum, Dumnezeu a dat legi diferite pentru biserica nou - testamentală fiind în har. Acum suntem salvați prin har prin credință și prin sângele vărsat al Domnului Isus Cristos în Noul Testament.

În zilele de astăzi sunt unii (de exemplu, secta numită Adventiștii de Ziua a Șaptea) care învață că, creștinii nou - testamentali trebuie să urmeze Legea Vechiului Testament. Mai mult, aceștia spun că, este interzis să mănânci un anumit fel de cărnuri, după cum spune Lega în Leviticul. Înțelegând GREȘIT împărțirea Bibliei, acești învățători mincinoși trăiesc în contradicție cu legea Noului Testament. După cum citim în 1 Timotei 4:4, Noul Testament spune că, DUPĂ MOARTEA LUI CRISTOS, noi VOM PUTEA să mâncăm carnea care este interzisă de Lege, dacă vom mulțumi lui Dumnezeu.

Este unul dintre exemplele împărțirii drepte a Cuvântului lui Dumnezeu. Sunt multe alte exemple care exprimă același gând în Biblie. De exemplu, în Exod Dumnezeu zice iudeilor (care sunt sub Lege): „*Să-ți aduci*

aminte de ziua a șaptea ca să o sfințești.” Mai mult, El interzice evreilor de a efectua orice muncă fizică în ziua de Sabat (Sâmbăta, ziua a șaptea a săptămânii). Totuși, când privim în scrierile Noului Testament, vom cunoaște ceva deosebit referitor la Sabat și celelalte zile sfinte.

Pavel spune:

„De aceea nu lăsați pe nimeni să vă judece datorită mâncării, sau datorită băuturii, sau în respectarea unei sărbători, sau a lunii noi, sau a sabbatelor,” Coloseni 2:16

Un alt pasaj din Epistola către Romani spune:

„Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare. Unul prețuiește o zi mai presus decât pe alta; dar altul prețuiește toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui. Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui Dumnezeu. Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.”

Romani 14:4-7

Evident că, credincioșii din Vechiul Testament au fost SUB LEGE, de aceea le era interzis să consume anumite mâncăruri sau de a efectua anumite lucrări în ziua a șaptea. Însă, în Noul Testament, unde cei credincioși sunt SUB HAR, zilele nu diferă una de cealaltă, credincioșii

sunt liberi de a ține sau nu aceste zile. Este clar atunci că, există o schimbarea în chipul relației lui Dumnezeu cu omul în ceea ce privește zilele *sfinte* după moartea lui Cristos. Aceasta poate fi înțeles doar atunci când vom împărți drept Cuvântul.

Cu siguranță că, mulți creștini au fost învățați de a deosebi Legea Vechiului Testament de învățătura Noului Testament. Această împărțire semnifică sfârșitul relației lui Dumnezeu cu omul care este SUB LEGE (până la moartea lui Cristos) și începutul relației lui Dumnezeu cu omul după moartea Domnului Isus. Vom vedea că, în Vechiul Testament mai sunt câteva diviziuni, precum și în Noul Testament. Vom cunoaște câteva lucruri din Cuvântul lui Dumnezeu care pot fi înțelese corect și aplicate doar atunci când Cuvântul lui Dumnezeu este împărțit drept.

SĂ RECAPITULĂM

Înțelesul Separării

1. Adevărata cheie pentru înțelesul corect al Cuvântului lui Dumnezeu.

2. Enumerați cele trei diviziuni ale Vechiul Testament.
 - a. _____
 - b. _____
 - c. _____

3. Dacă nu împărțim drept Biblia, vom avea în fața noastră o mulțime de versete care, la prima vedere, se vor _____ unul pe altul.

TREI CATEGORII DE OAMENI

Prima diviziunea care trebuie a fi recunoscută - sunt trei categorii de oameni. Pavel amintește de aceste trei grupe în epistola sa către biserica din Corint.

„Nu fiți poticnire nici iudeilor, nici grecilor, nici bisericii lui Dumnezeu;” *1 Corinteni 10:32*

Trei categorii de oameni:

- ➔ **Iudei**
- ➔ **Neamuri**
- ➔ **Biserica lui Dumnezeu**

Chiar dacă Biblia este scrisă pentru aceste trei categorii de oameni, cea mai mare parte a Bibliei este adresată Iudeilor (Israelul) ca și popor. Celelalte părți sunt atribuite Neamurilor și diferitor Biserici. Vom vedea din Scriptură că, Dumnezeu vorbește despre fiecare dintre aceste trei grupe și vom cunoaște evenimentul și caracterul lor.

Voi cita din cartea Dr. C.I. Scofield, *Împărtînd Drept Cuvântul Adevărului.*

I. Iudeii

„Orice om care este atent la citirea Bibliei nu poate să nu observe că, o parte din aceasta, mai mult de jumătate, este adresată unei națiuni - Israel. De asemenea, el poate simți că pentru acest popor este oferit un loc special în relația lui Dumnezeu cu omul. Fiind separați de restul mulțimii omenești, aceștia sunt legați printr-un legământ cu Iehova, cel care le face promisiuni specifice, care nu sunt valabile pentru alte popoare. Vechiul Testament, în general, redă toată narațiunea acestui popor. Relatarea istorică a altor popoare este legată doar de relația acestora cu poporul Israel. La fel este cu prorociile. Se pare că, părtașia între Iehova și Israel influențează tot pământul. Dacă Israelul este credincios și ascultător, îi este promisă bogăția, măreția și puterea. Dacă este necredincios și neascultător, este împrăștiat *„prin toate națiunile, de la un capăt și celălalt capăt al pământului.”* (Deuteronom 28:64). Chiar promisiunea dată Israelului cu privire la Moise, este o binecuvântare *„pentru toate națiunile pământului.”*

În Vechiul Testament sunt date promisiuni și legi limitate. Evident că, ei nu au primit TOTUL din aceste legi și promisiune, însă cunoaștem că, le vor PRIMII într-o bună zi deoarece Dumnezeu nu poate să mintă (Numeri 23:19). Ei nu vor poseda aceste promisiuni acum în timpul epocii Bisericii, ci mai târziu, când Domnul Isus se va întoarce pentru a restaura împărăția Sa pe pământ. Unii învățători ai Bibliei susțin că, Biserica a înlocuit Israelul și că Biserica acum va primi făgăduințele care au fost promise Iudeilor.

Aceștia cred că Dumnezeu a încheiat relația Sa cu Israelul, însă acest lucru este greșit. Biblia spune în Romani 11:25-26 că, acești învățători sunt în necunoștință și se rătăcesc în gândurile lor. Dumnezeu a părăsit temporar relația Sa cu Israelul, El va reînnoi această relație cu Israelul ca națiune după ce trupul lui Cristos va fi ridicat la cer.

„Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam, din tribul lui Beniamin. Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea a venit la neamuri, ca să îi provoace pe ei la gelozie; Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin? Fiindcă nu vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor. Și astfel tot Israelul va fi salvat; așa cum este scris: Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob;”

Romani 11:1, 11, 24-26

II. Biserica lui Dumnezeu

„Continuându-și cercetarea studentul poate găsi că, de asemenea, în Scriptură se amintește de un alt trup care este numit ca Biserică. Acest trup, de asemenea, are relații separate cu Dumnezeu și, asemenea lui Israel, îi sunt date promisiuni separate. Însă, la acest capitol asemănările se sfârșesc începându-se deosebiri evidente. Acest trup nu

este format doar din descendenții fizici ai lui Avraam, este un trup în care nu se mai distinge deosebirea dintre Iudei sau Neamuri.

De asemenea, găsim diferențe în metoda închinării. Israelul avea voie să se închine doar într-un anumit loc, la o distanță bine determinată de Dumnezeu - apropiindu-se de El doar prin intermediul preotului. Acum, Biserica se închină oriunde nu s-ar aduna doi sau trei și poate intra în sfânta sfintelor, biserica este formată din preoți.

Comparați învățăturile care sunt date din următoarele referințe:

- Levitic 17:8,9 și Matei 18:2; Ioan 4:24
- Luca 1:10 și Evrei 10:19-20
- Numeri 3:10 și 1 Petru 2:5

Cu privire la lucrurile viitoare despre Israel și Biserică diferențele sunt mai evidente. Toată Biserica va fi ridicată la cer, iar restaurarea Israelului va aștepta să primească puterea sa pământească.

Comparând pasajele din Scriptură, care vorbesc despre Biserică și Israel, putem vedea contrastul dintre ele în evoluție, chemare, făgăduință, închinare, călăuzire și viitor.

În loc de a se separa de lume și de a urma pe Domnul în chemarea Sa cerească, Biserica folosea scrierile Iudaice pentru a-și susține scopul ideal: puterea asupra lumii, agonisirea averilor, folosirea ritualurilor, construirea

marilor biserici, binecuvântarea armatelor care mergeau la omor și separarea fraților între păstori și congregația.

De asemenea, putem accentua că, în timp ce Israelul prezintă trupul fizic al unui bărbat și a unei femei formând o națiune, Biserica este un trup spiritual, compusă din sufletele bărbaților și a femeilor, care formează trupul lui Cristos. Biserica are *o preoție spirituală* (1 Petru 2:5,9), în timp ce Israelul are o preoție *fizică* a Leviților. Acestea nu sunt identice.

III. Neamuri

O altă categorie de oameni care este amintită în Biblie – sunt neamurile (sunt amintiți ca și câini în Biblie – Marcu 7:28-29). Aceștia sunt mai puțin menționați. În general, de ei se amintește doar atunci când merge vorba de deosebirea dintre Biserică și Iudei. În Noul Testament, cel dintre Neamuri - este cel care nu este un Iudeu sau creștin (Efeseni 2:11-12); 4:17-18). Evident că, dacă unul dintre neamuri va primi salvarea, nu mai este socotit a fi ca cel dintre Neamuri din prisma lui Dumnezeu, ci este făcut o parte din trupul lui Cristos, Biserica. *Iudeu în această dispensație este omul nesalvat, care a fost născut din Israel nefiind în numărul Neamurilor.* De aceea, când un iudeu este salvat (crezând în evanghelie), nu mai este văzut a fi iudeu în ochii lui Dumnezeu: este, de asemenea, un creștin. În Cristos nu există deosebiri inter-rasiale.

Verificarea Aplicabilității Doctrinare

Trebuie să recunoaștem diferența dintre cele trei grupări de oameni pentru a înțelege Scriptura. Când studiem Scriptura, trebuie să ținem cont despre cine vorbește și cui se vorbește. Apoi, prin intermediul contextului putem determina ce verset se referă *numai Israelului, numai Neamurilor sau numai trupului lui Cristos (Biserica)*. Uneori, un verset va fi aplicabil pentru cele trei categorii anunțate mai sus.

De exemplu:

„Apropiați-vă națiunilor, să ascultați; și dați ascultare popoarelor; să asculte pământul și tot ce este pe el, lumea și toate lucrurile care ies din ea.” Isaia 34:1

Acest verset redă un context explicit pentru următoarele versete. Aceste versete sunt aplicabile pentru Iudei, Neamuri și Biserica Domnului - sunt scrise pentru fiecare om din lume. Cum putem cunoaște că, este aplicabil din punct de vedere doctrinar în relația credinciosului de astăzi? După cum am accentuat anterior, răspunsul poate fi găsit prin împărțirea Scripturii.

- ➔ Epistole lui Pavel sunt un *șablon* pentru un creștin din Epoca Bisericii. Sau, acesta prezintă un standard după care pot fi verificate toate adevărurile doctrinare pentru acuratețea și aplicabilitatea lor pentru omul credincios de astăzi.

Dacă alte pasaje din Scriptură sunt în acord cu învățătura lui Pavel, atunci acestea pot fi aplicate de cel

credincios în Epoca Bisericii. Dacă nu sunt în acord, atunci sunt aplicabile pentru alt cineva într-o altă perioadă decât aceasta, nefiind aplicabile în ziua *de astăzi*.

Uitați-vă la ceea ce spune Biblia:

„*Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și folositoare pentru doctrină, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate,*” 2 Timotei 3:16

„*Și toate acestea li s-au întâmplat ca să fie exemple; și sunt scrise pentru avertizarea noastră, peste care au ajuns sfârșiturile lumii..*” 1 Corinteni 10:11

„*Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.*” Romani 15:4

- ➔ E adevărat că, „*Toată Scriptura este... folositoare pentru doctrină, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate*” a creștinului de *astăzi*.
- ➔ În timp ce „*Toată Scriptura este de folos pentru doctrină,*” nu toată doctrina este de folos pentru creștinul de *astăzi*.

Totuși, putem folosi orice pasaj din Biblie pentru *doctrina de astăzi*, dacă acest pasaj nu se contrazice cu învățătura lui Pavel dată bisericilor.

Pavel încurajează Biserica:

„Iar acei care pot să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut ascuns de la începerea lumii,”
Romani 16:25

- ➔ Deci, toată doctrina Bisericii trebuie să fie în armonie cu doctrina predicată de Pavel, „conform revelării misterului” trupului lui Cristos.

Evident că, aceasta permite folosirea textelor din Vechiul Testament, din cartea Faptelor Apostolilor, din cele patru Evanghelii și din celelalte cărți ale Bibliei, aplicându-le la viața de zi cu zi, dacă corespund *cu descoperirea dată lui Pavel pentru Biserică. Este un test adevărat.*

Pavel, Apostol al Neamurilor

În cartea Faptele Apostolilor putem vedea felul în care Pavel a fost salvat și felul în care Dumnezeu îl cheamă la mărturie. În clipa în care inima lui Pavel a fost plină de dorință pentru salvarea Israelului, Dumnezeu i-a dat o nouă slujbă pentru Neamuri.

„Și când ei s-au împotrivit și au blasfemiat, și-a scuturat hainele și le-a spus: Sângele vostru să fie asupra capetelor voastre; eu sunt curat; de acum încolo mă voi duce la neamuri..”
Fapte 18:6

În Galateni Pavel spune:

„Ci din contră, văzând că evanghelia necircumciziei îmi fusese încredințată mie, așa cum lui Petru îi fusese încredințată cea a circumciziei, (Fiindcă cel ce a lucrat cu putere în Petru pentru apostolia circumciziei, a lucrat și în mine pentru neamuri:),, Galateni 2:7-8

În acest pasaj „*necircumciși*” sunt cei dintre Neamuri, în timp ce „*cei circumciși*” sunt Iudeii.

➔ Pavel este apostol pentru Neamuri.

„Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul.”

Romani 11:13

Ați observat că o mare parte din epistolele lui Pavel sunt scrise Bisericii (toți cei nou -converțiți începând cu Fapte 2). Apare o întrebare: „*Cum rămâne cu celelalte pasaje din Biblie - oare nu ne mai sunt de folos?*” bineînțeles că ne sunt de folos! Însă, în „*timpul Neamurilor*” cei credincioși trebuie să urmeze învățătura lui Pavel, apostol al Neamurilor (și nu al Iudeilor). Însuși Pavel spune:

„Fiți urmași ai mei, așa cum și eu sunt al lui Cristos.”

1 Corinteni 11:1

Pavel a fost ales special de Dumnezeu pentru a aduce învățătura sa, care a fost *ascunsă* anterior de cei credincioși. Dumnezeu i-a arătat lui Pavel că, Neamurile,

la fel ca și Iudeii, pot fi salvați prin credință și prin proclamarea salvării.

„Din această cauză eu, Pavel, prizonierul lui Isus Cristos pentru voi, neamurile, Dacă ați auzit despre administrarea harului lui Dumnezeu care îmi este dat referitor la voi; Cum prin revelație mi-a făcut cunoscut misterul; (așa cum v-am scris înainte pe scurt, Din care, citind, puteți înțelege cunoașterea mea în misterul lui Cristos), Care în alte generații nu a fost făcut cunoscut fiilor oamenilor, așa cum este revelat acum sfinților săi apostoli și profeți prin Duhul; Că neamurile vor fi co-moștenitoare și ale aceluiași trup și părtașe ale promisiunii lui în Cristos, prin evanghelie; Căreia am fost făcut servitor, conform cu darul harului lui Dumnezeu dat mie, prin lucrarea efectivă a puterii lui. Mie, care sunt mai mic decât cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, îmi este dat acest har, să predic printre neamuri bogățiile de nepătruns ale lui Cristos; Și să fac pe toți să vadă care este părtașia misterului, care de la începutul lumii fusese ascuns în Dumnezeu, care a creat toate prin Isus Cristos;”

Efeseni 3:1-9

Când Pavel scrie Romanilor, el numește aceasta „Evanghelia mea” și „mister.”

„Iar aceluia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut ascuns de la începerea lumii,

Romani 16:25

Evident că a fost o surpriză pentru toți apostolii care au fost adunați la adunarea oficială pentru a determina temelia acestor argumente.

„Și după ce au venit și au adunat biserica, le-au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu cu ei și cum a deschis neamurilor ușa credinței.”
Fapte 14:27

- ➔ Când studiem Scriptura, putem vedea clar că epistolele lui Pavel au fost scrise celor **dintre Neamuri**. Începând cu epistola lui Pavel către Romani și sfârșind cu epistola către Filimon, Pavel povățuiește Biserica dând învățături în doctrină.
- ➔ După epistola către Filimon vine epistola către Evrei.
- ➔ După Evrei vine epistola lui Iacov, care a fost scrisă „**celor douăsprezece triburi care sunt împrăștiate**”(Iacov 1:1).

Dacă pare a fi o „*contradicție*” între epistolele care au fost scrise iudeilor și epistolele lui Pavel pentru Biserică, atunci trebuie trasată o linie de separare între epistola către Filimon și epistola către Evrei.

- ➔ Observați că, ***o mare parte*** din Biblie a fost scrisă pentru poporul ***Israel!***

Însă, aceasta nu transmite idea că ar fi lipsită de adevăr ***spiritual*** care poate fi aplicat la viața creștinului de astăzi.

După cum unui creștin nu îi este îngăduit să urmeze Legea iudaică a dietei înscrise în cartea Levitic ca și *doctrină*, la fel, nu-i este îngăduit să exploreze *învățătura* din epistole care au fost scrise iudeilor.

În primul rând, ar trebui să cercetăm conținutul doctrinar al pasajului în timpul cercetării lui. Doar în acest fel putem ajunge la o aplicație corectă a pasajului. Oamenii cad în capcana învățăturilor mincinoase pentru că doresc să aplice aceste pasaje vieții lor, chiar dacă aceste pasaje nu au o semnificație doctrinară pentru ei. (Orice învățător mincinos poate cita anumite pasaje pentru a argumenta poziția sa.) În evanghelia după Matei 4, citim că Satan a citat din Scripturi atunci când l-a ispitit pe Domnul Isus Cristos în pustiu. Evident că Satan a scos pasajele din contextul lor. Ispita pentru Isus Cristos a fost în aplicarea unui pasaj potrivit al Scripturii într-un timp nepotrivit. A proceda în același fel, înseamnă a-l ofensa pe Dumnezeu.

- Astăzi, ereziile sunt rezultatul încercărilor de a aplica adevărul din Scriptură, care a fost dat uneia dintre cele trei grupe într-un anumit timp, unei alte categorii din cele trei și în altă perioadă de timp.

SĂ RECAPITULĂM

Trei Categori de Oameni

1. Enumerați cele trei grupe de oameni care sunt enumerate în 1 Corinteni 10:32
 - a. _____
 - b. _____
 - c. _____
2. O mare parte din Scriptură a fost scrisă pentru _____.
3. Dumnezeu a lăsat pentru un timp poporul _____, însă va reînnoi relația Sa cu acest popor după _____ Bisericii.
4. Israelul este un trup _____, format din bărbați și femei care formează la rândul său o națiune, în timp ce Biserica este un trup _____, format din bărbați și femei care formează mireasa lui Cristos.
5. În Noul Testament _____ este omul care nu este iudeu, nici un creștin.
6. Când studiem Biblia, trebuie să determinăm _____ vorbește și cui vorbește.

7. Epistolele lui Pavel sunt un standard după care ar trebui să fie verificate orice adevăr _____ pentru a determina aplicabilitatea ei pentru un creștin în ziua de astăzi.
8. „Toată Scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și este folositoare pentru _____, pentru _____, pentru _____, pentru _____ în dreptate.” 2 Timotei 3:16
9. NU TOATĂ Scriptura este de folos pentru cel credincios _____.
10. Toată doctrină pentru _____ trebuie să fie în armonie cu învățătura lui Pavel.
11. Pavel (apostol al _____) a spus: „Fiți _____ ai mei, așa cum _____ _____ al lui Cristos.”
12. Toate _____ sunt rezultatul încercărilor de a aplica adevărul din Scriptură, care a fost dat uneia dintre cele trei grupe la timp anumit, unei alte categorii din cele trei și în altă perioadă de timp.

TREI APLICAȚII ALE SCRIPTURII

Iată al doilea pas de care trebuie să ținem cont pentru a împărți drept Scripturile:

➔ Fiecare verset din Biblie are **trei aplicații**:

1. Aplicația **Istorică**.
2. Aplicația **Doctrinală**.
3. Aplicația **Spirituală**.

Acum vom analiza aceste trei aplicații în detaliu, pentru însușirea lor.

I. Aplicația Istorică.

Când vorbesc despre „*aplicația istorică*,” mă refer că versetul descrie un eveniment istoric, care a avut loc (sau care va avea loc). De exemplu, citim despre nașterea lui Cristos Isus, despre învierea lui Cristos, de dărâmarea Ierusalimului ș.a. Toate aceste evenimente au avut loc în trecut. Deci, este o aplicație **istorică**.

II. Aplicația Doctrinală.

Aplicația doctrinală este cel mai important aspect al aplicării, deoarece iluminează semnificația corectă.

Fiecare verset din Biblie se referă la un anumit grup de oameni care trăiesc într-un anumit interval de timp. Trebuie să cunoaștem adevărata aplicație doctrinală a versetului pentru interpretarea corectă a acestui verset. Pentru a determina aplicarea corectă a versetului, trebuie să răspundem la următoarele întrebări:

1. Acest verset este adresat Iudeilor, Neamurilor sau Bisericii?
2. Este adresat acest verset celui care a trăit înainte de crucificare sau după crucificarea lui Cristos, înainte sau după Răpirea, ș.a.?

II. Aplicația Spirituală.

Altă aplicare a pasajelor din Scriptură este aplicația spirituală (sau devoțională) - adică, aplicarea practicală a pasajului pentru viața și călăuzirea credinciosului. Dumnezeu folosește Cuvântul Său, în așa fel, pentru a ne vorbi despre voia Sa în viața noastră. Trebuie să ținem cont că, fiecare verset din Biblie poate fi folosit „*pentru muștrare, îndreptare și educare în dreptate.*” Fiecare verset, astăzi, poate fi aplicat din punct de vedere spiritual, fără a ține cont de aplicația lui doctrinală.

Pavel a scris:

„Toată scriptura este dată prin insuflarea lui Dumnezeu și folositoare pentru doctrină, pentru muștrare, pentru îndreptare, pentru educare în dreptate, Ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit, deplin înzestrat pentru toate faptele bune.”

2 Timotei 3:16-17

Patru exemple:

1. Pavel folosea câteva versete din Vechiul Testament pentru a învăța sfinții din Epoca Bisericii. Aceste versete din Vechiul Testament, în nici un caz, nu sunt legate doctrinal de Biserică.

În epistola sa către Biserica din Corint Pavel scrie:

*„Și ce înțelegere are templul lui Dumnezeu cu idoli?
Fiindcă voi sunteți templul Dumnezeului cel viu așa cum a spus Dumnezeu: Voi locui în ei și voi umbla între ei; și voi fi Dumnezeu lor, și ei vor fi poporul meu.”*

2 Corinteni 6:16

Pavel a citat din Levitic 26:12 (Vechiul Testament), aplicând acest pasaj creștinilor din Noul Testament. Studiind acest verset în contextul său, găsim că acest verset se referă la Iudeul care va intra în Împărăția de o Mie de Ani. Însă, Pavel nu aplică acest verset doctrinal, după cum este făcut în cartea Levitic, nici nu-l aplică istoric. Pavel aplică acest verset practic față de creștinismul spiritual din Epoca Bisericii. Aceasta este acceptat deoarece nu contrazice descoperirea lui Dumnezeu dată lui Pavel.

2. Un alt exemplu, se regăsește tot în epistola lui Pavel către Corinteni.

„Așa cum este scris: Cel ce a strâns mult nu avea în plus; și cel ce a strâns puțin nu ducea lipsă.” 2 Corinteni 8:15

Contextul din 2 Corinteni 8 este *zechiuală*. Observați că în versetele 12,13 și 14 Pavel vorbește despre *zechiuală* în Epoca Bisericii. Însă, versetul din Vechiul Testament pe care-l citează (Exod 16:18), vorbește de felul în care iudeii au strâns mana cu care Dumnezeu a hrănit poporul Său în pustiu. Astfel, Pavel găsește o aplicare practică și spirituală a acestui verset din cartea Exod pentru creștinul de astăzi.

3. Încă un exemplu din cartea Faptelor 13.

Pavel scrie:

„De aceea păziți-vă ca nu cumva să vină peste voi ce este spus în profeți: Priviți disprețuitorilor și minunați-vă și pieriți, pentru că eu lucrez o lucrare în zilele voastre, o lucrare pe care nicidecum nu o veți crede, chiar dacă cineva v-o relatează.” *Fapte 13:40-41*

Predicând în sinagoga din Antiohia Pisidiei, Pavel a citat pe prorocul Habacuc din Vechiul Testament (Habacuc 1:5). Putem vedea că acest verset în contextul său este o afirmație ce se referă la cucerirea Caldeenilor. Din punct de vedere doctrinar, nu a avut nici o legătură cu cei care discută Pavel în Fapte 13, însă este un exemplu din care putem scoate ceva pentru noi și anume, aplicarea spirituală a pasajului din Scriptură chiar atunci când pare că nu este o aplicație *spirituală*. O aplicare *spirituală* corectă a fiecărui verset din Biblie poate fi găsită pentru Epoca Bisericii, însă aplicarea *doctrinală* a fiecărui verset *nu se referă* la Biserica de astăzi.

Amintiți-vă că, toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu și folositoare pentru:

- Doctrină,
- Muștrare,
- Îndreptare și,
- Educare în dreptate.

4. Să comparăm acum Osea 11:1 cu Matei 2:15 și vom găsi trei aplicații pentru un verset.

Matei spune:

„Și a fost acolo până la moartea lui Irod; ca să se împlinescă ce fusese spus de Domnul prin profetul, care a spus: Am chemat pe fiul meu din Egipt.” Matei 2:15

Matei vorbește despre Cristos. Iosif și Maria au luat pe Isus în Egipt pentru a fugi de Irod. Atunci s-au întors *„din Egipt.”* Matei subliniază că prorocul Osea, din Vechiul Testament, a vorbit despre aceasta când a scris *„Am chemat pe fiul meu din Egipt.”*

„Când Israel era copil, l-am iubit, și am chemat pe fiul meu din Egipt.” Osea 11:1

În cartea prorocului Osea „fiul meu” este referitor la poporul Israel. Cunoaștem aceasta deoarece în Exodul 4:22 Dumnezeu folosește expresia „fiul meu,” când vorbește despre Israel. Osea vorbește de eliberarea din

trecut a poporului Israel din Egipt, sub conducerea lui Moise.

- ➔ Acum, privind toate aceste lucruri vedem că Osea 11:1 este un exemplu desăvârșit pentru trei aplicații ale pasajului din Scriptură, într-un singur verset.
- ➔ Aplicația *istorică* a acestui verset și a versetului din Osea - Israelul este scos din Egipt.
- ➔ Aplicația *doctrinală* a pasajului din Osea 11:1 - o referință în viitor la ieșirea lui Isus Cristos din Egipt. Cunoaștem aceasta din Matei 2:15.
- ➔ Aplicația *spirituală* (practică) poate fi propusă credinciosului din Epoca Bisericii. „*Fiul meu*,” în acest context, este credinciosul care a devenit un fiu al lui Dumnezeu (Ioan 1:12 și Galateni 4: 5-6), fiind chemat afară „*din Egipt*” (lumea de astăzi reprezintă Egiptul).

Văzând cele trei aplicații din Osea 11:1, putem înțelege acum, cât este de important pentru noi astăzi aplicația pasajului din Scriptură în determinarea doctrinei biblice.

SĂ RECAPITULĂM

Trei Aplicații Ale Scripturii

1. Enumerați cele trei aplicații ale Scripturii.

a. _____

b. _____

c. _____

2. Prima aplicație - atunci când versetul vorbește despre evenimentul care a avut loc real în perioada de timp _____ .

3. Cea de-a doua aplicație descrie _____ directă.

4. Cea de-a treia aplicație _____ pasajului în viața și călăuzirea credinciosului.

5. Pavel adesea folosea referințe istorice din Vechiul Testament pentru a evidenția aplicația _____ pentru destinatarii lui.

DISPENSAȚIILE

Cea de-a treia călăuzire în adevărata împărțire a Scripturii - sunt *dispensațiile*. Ce sunt dispensațiile?

Pe pagina a cincea din *Biblia lui Scofield cu Trimiteri* putem găsi o definiție potrivită pentru cuvântul *„dispensație.”*

„Dispensația - este perioada de timp în care Dumnezeu încearcă omul în ascultare prin intermediul unor revelații a voinței lui Dumnezeu.”

Dr. Peter Ruckman adaugă:

Cuvântul grecesc pentru dispensație este *oikonomia* (oikonomia). Acest cuvânt nu semnifică o „perioadă de timp”, ci semnifică „legile de administrare a casei, sau aranjarea treburilor casei după cum dorește stăpânul acesteia.” Cuvântul „ecumenic” pe care-l folosim, derivă din acest cuvânt. Dar acest cuvânt este folosit, din anul 1700, semnificând „perioada de timp.” Aceasta este legat de Proprietarul casei (Evrei 3:2; Efeseni 2:19), Dumnezeu stabilește diferite norme de conducere în „familia” Sa, în perioade diferite, conform cu înțelepciunea Sa. Lucrarea lui Clarence Larkin „Adevărul Dispensaționalismului,” este un strămoș pentru restul lucrărilor care au fost scrise pe această temă începând din anul 1929. Este o lucrare biblică excelentă; în schița cărții este observată noțiunea timpului. Legea a fost dată într-un anumit timp și într-un anumit loc. Cristos a murit la un timp anumit și într-un loc anumit. Schițele prezentate de Larkin sunt gândite bine, sunt structurate foarte bine și toate referințele ei biblice pot

fi găsite ÎN ORICE ediție a Bibliei King James. Cunoașterea limbii ebraice sau limbii grecești nu este importantă în cunoașterea și înțelegerea „învățăturii dispensaționaliste” dintr-o carte de aproximativ patru sute de pagini. Înainte de Larkin (Scofield 1909, de exemplu) deja au fost enumerate câteva dispensații și comentate prin argumentul a câteva sute de referințe din Scriptură.

- ➔ Dr. C. I. Scofield enumera șapte dispensații în notițele sale. Vom merge mai departe și le vom împărți în zece dispensații.

Evident că, oricine poate lua Biblia și să observe, cel puțin, existența celor două dispensații, Vechiul și Noul Testament. Însă, studiind mai departe vom vedea că mai există și alte diviziuni. De exemplu, când cercetăm mai detaliat putem vedea că, Vechiul și Noul Testament sunt împărțite în cinci părți ale dispensației.

Din nou voi citi un fragment din cartea lui C.I. Scofield „Împărțind Drept Cuvântul Adevărului.”

„Scriptura împarte timpul (care este înțeles ca întreaga perioadă de timp de la crearea lui Adam și până la „*un cer și un pământ nou*” Revelația 21:1) în șapte perioade diferite, de obicei numite „*dispensații*” (Efeseni 3:2), de asemenea, aceste perioade se mai numesc și „*epoci*” („*timpuri*” Efeseni 2:7) și „*zile*”- ca și „*ziua Domnului*.”

Aceste perioade sunt evidențiate în Cuvântul lui Dumnezeu prin câteva schimbări în relația dintre Dumnezeu și om, legată de două întrebări: PĂCATUL ȘI RESPONSABILITATEA OMULUI. Fiecare din aceste

dispensații poate fi caracterizată ca, perioada încercării omului natural, fiecare dintre aceste perioade se termină cu judecata finală - semnificând depravarea totală în fiecare dintre aceste dispensații.”

Scopul aceste lecții este cercetarea elementelor de bază cu ajutorul cărora poate fi împărțită în mod corect Biblia. Există zece dispensații care pot fi regăsite în Biblie.

I. Dispensația Inocenței

(Deseori este numită ca *Dispensația a Edenului*)

„**Omul este inocent** - această dispensație se întinde începând cu crearea lui Adam, Geneza 2, până în clipa în care omul a fost dat afară din Eden. Adam, cel care a fost creat inocent, cel care nu știa binele nici răul, a fost așezat cu soția sa Eva în grădina Edenului. I-a fost delegată responsabilitatea de nu gusta din pomul cunoașterii binelui și răului. Dispensația inocenței s-a încheiat odată cu prima cădere în păcat a omului, iar urmările acestei căderi au fost cele mai dezastruoase. A fost încheiată cu judecată: „*L-a alungat afară pe om.*” Vezi Geneza 1:26; 2:16-17; 3:6; 3:22-24.

II. Dispensația Conștiinței

(Deseori este numită ca *dispensația Adamică-Geneza 3:22-8:19*)

„**Omul este sub conștiință** - prin căderea în păcat Adam și Eva au căpătat cunoștința binelui și răului. Aceasta a stat

la baza conștiinței pentru o bună judecată morală, de aici vine responsabilitatea de a face ceva bun și de a se înlătura de la rău. Rezultatul dispensației conștiinței din grădina Edenului până la Potop (în acel timp nu a existat încă puterea instituțională a legii) a fost așa - *stricăciunea omului era mare pe pământ și că fiecare imaginație a gândurilor inimii sale era numai facere de rău continuă.*” Dumnezeu a încheiat cea de-a doua încercarea a omului biologic prin judecată - Potopul (Geneza 3:7,22; 6:5,11; 7:11,12, 23).”

III. Dispensația Stăpânirii Umane

(Deseori este numită ca *Dispensația lui Noe*, este perioada care începe cu porunca dată lui Noe, de a popula pământul și se sfârșește cu încurcarea limbilor la Turnul lui Babel - Geneza 8:20-11:32).

„**Pământul sub Stăpânirea Umană** - Din urgia judecății Potopului Dumnezeu a salvat opt oameni cărora le-a dat un pământ curat cu o putere enormă de al stăpâni. Noe și urmașii lui au fost responsabili de aceasta. Rezultatul Dispensației Stăpânirii Umane pe ținutul Șinear - este o încercare rea de a obține independență față de Dumnezeu, a fost încheiată cu judecată - încurcarea limbilor. Vezi Geneza 9:1-2; 11:1-4; 11:5-8.”

IV. Dispensația Promisiunii

(Deseori este numită ca *Dispensația lui Avraam* - Geneza 12:1-Exod 20, este perioada care începe cu

chemarea lui Avraam, încheindu-se cu eliberarea de sub jugul robiei din Egipt.)

„**Omul Sub Promisiune** - din urmașii zidarilor din cetatea Babel, care au fost împrăștiați, Dumnezeu cheamă un om pe nume Avraam, cel cu care încheie un legământ. Unele promisiuni făcute lui Avraam și urmașilor lui au fost necondiționate. Acestea deja sunt împlinite, sau vor fi împlinite. Altele au fost condiționate, depinzând de ascultarea și credincioșia Israelului. Fiecare din aceste condiții a fost încălcată, iar Dispensația Promisiunii s-a încheiat cu căderea Israelului și judecată - Robia din Egipt.”

Cartea Geneza, care începe cu astfel de cuvinte tari precum: „*La început Dumnezeu a creat*” la sfârșit se încheie folosind cuvintele „*într-un sicriu în Egipt.*” Vezi Geneza 12:1-3; 15:5; 26:2; 28:12-13; 13:14-17; Exod 1:13-14.”

V. Dispensația Legii

(Deseori este numită *Dispensația lui Moise* - Exod 20-Ioan 1:6- începe cu darea Legii pe muntele Sinai, sfârșindu-se cu începutul slujirii lui Ioan Baptist.)

„*Legea și profeții au ținut până la Ioan; de atunci, împărăția lui Dumnezeu se predică și fiecare se înghesuie să intre în ea.*”
Luca 16:16

(Este o variație din notițele lui Scofield; Legea se sfârșește odată cu crucificarea. Nu este nimic rău ca această dispensație să se termine cu Golgota, eu voi merge mai

departe, deoarece Biblia spune că, „*Legea și prorocii era până la Ioan.*”)

„**Omul sub Lege** - din nou harul lui Dumnezeu a fost asupra omului neputincios, pentru a ajuta și elibera poporul ales de sub jugul robiei. În pustia Sinai Dumnezeu le-a oferit Legea. În loc ca să ceară o relație continuă a harului, poporul răspunde: „*tot ce a zis Domnul, vom face.*” Istoria poporului Israel în pustiu și Țara Promisă - este o narațiune plină de certuri, încălcări ale Legii și, în final, după o mulțime de avertismente, Dumnezeu prin Legea judecății a încetat să-l încerce pe om: în primul rând, Israelul, apoi Iuda, au fost scoși din țara promisă și au fost împrăștiați până în ziua de astăzi. Doar o mică parte din popor s-a întors înapoi sub conducerea lui Ezra și Neemia, din care la împlinirea vremii a venit Cristos: „*Cel născut de femeie - este judecat de Lege.*” Iudeii și Neamurile, împreună, au hotărât să-L răstignească. Vezi Exod 19:1-8; 2 Împărați 25:1-11; Romani 3:19-20; 10:5; Fapte 2:22-23; 7:51-52; Galateni 3:10”.

VI. Dispensația Slujirii Pământești a lui Isus

(Deseori este numită ca Dispensația Tranziției - începe cu Ioan Baptist, Ioan 1:16, și se sfârșește cu Ziua Cincizecimii și coborârii Duhului Sfânt, Fapte 2.)

Este încă o dispensație care nu este recunoscută de Dr. Scofield. Vom studia mai aprofundat această latură ceva mai târziu.

VII. Epoca Bisericii

(Poate fi numită ca *Dispensația Harului* - începe odată cu coborârea Duhului Sfânt în Fapte 2 și se sfârșește cu răpirea Bisericii. ACUM trăim în această perioadă de timp.)

„**Omul sub Har**- Jertfa morții Domnului Isus Cristos a înfățișat Dispensația în puritatea harului - semnificând mila nemeritată sau dreptatea care a fost dată de Dumnezeu în locul dreptății pe care o cere Dumnezeu, fiind sub Lege.

Salvarea este desăvârșită și veșnică, iar acum este dată Iudeului și celui dintre Neamuri prin pocăința și credința în Cristos Isus.

„Isus a răspuns și le-a zis: Aceasta este lucrarea lui Dumnezeu: să credeți în acela pe care l-a trimis el.”

Ioan 6:29

(Ioan 5:24; 6:47; 10:27-28; Efeseni 2:8-9)

Rezultatul aceste încercări a omului sub har - este judecata asupra lumii necredincioase și separarea Bisericii. Vezi Luca 17:26-30; 18:8; 2 Tesaloniceni 2:7-12; Revelația 3:15-16.

Primul eveniment care va avea loc la sfârșitul acestei dispensații - este revenirea Domnului Isus din cer, când cei sfinți morți vor învia din mormintele lor, iar apoi, împreună cu cei credincioși care vor trăi în acea vreme, vor fi înălțați „*să întâmpinăm pe Domnul în văzduh și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.*” (1 Tesaloniceni 4:17)

VIII. Perioada Necazului Cel Mare

(Se mai numește ca Timpul Pribegiei lui Iacov, sau A Șaptezeci-a Săptămână a lui Daniel.)

Putem citi despre această perioadă a Necazului cel Mare în mai multe locuri din Biblie. Revelația 6-19 acordă o narațiune detaliată a Necazului cel Mare. De asemenea, Matei 24 relatează acest timp plin de urgii pe întregul pământ care vor începe după răpirea Bisericii și vor continua 7 ani. Această perioadă a timpului se va sfârși cu A Doua Venire a lui Cristos și bătălia Armagedonului.

IX. Împărăția de O Mie de Ani (Mileniul)

(Este recunoscut prin denumirea de Împărăția lui Cristos pe Pământ, această perioadă începe cu Judecata asupra poporului, caracterizat în evanghelia după Matei 25, după A Doua Venire a lui Cristos și după Armagedon. Această perioadă va dura 1000 de ani.)

În Revelația 11:15; 20:1-6 și în multe alte locuri veți găsi Împărăția de O Miei de Ani. Această perioadă se va sfârși cu eliberarea lui Satan din adânc. Apoi, va fi evenimentul împotrivirii dușmanilor lui Cristos. În final, va urma Judecata Tronului Alb (Revelația 20:7-15), și Cerul și Pământul acesta vor fi distruse, și va fi crearea unui nou univers în locul acestuia.

„**Omul sub Domnia lui Cristos** - după judecata de purificare care va avea loc înainte de revenirea lui Cristos pe pământ, Domnul Isus va domni în Israelul restaurat și peste întregul pământ timp de o mie de ani. Această perioadă este cunoscută ca Împărăția de o Mie de ani (sau

Mileniu). Puterea supremă din această perioadă va fi în Ierusalim, aici vor fi sfinții Lui, în același rând, și Biserica. Vezi Fapte 15:14-17; Isaia 2:1-4; Isaia 11; Revelația 19:11-21; 20:1-6.

Când Satan va fi „dezlegat pentru un timp,” el va găsi pe cei care sunt înclinați spre păcat, ca și în trecut, va strânge popoarele pentru lupta împotriva Domnului Isus și împotriva sfinților Lui, această dispensație, de asemenea, se sfârșește cu judecată.”

X. Dispensația Plinătății Timpului

(Efeseni 1:10; 1 Corinteni 15:24-28. Această ultimă perioadă începe cu creația unui Cer Nou și a unui Pământ nou, Revelația 21-22, va continua în veșnicie. „Marele Tron Alb” va fi instaurat, păcătoșii care sunt morți vor învia și vor fi osândiți, după aceea, vor apărea „un cer nou și un pământ nou”- va începe veșnicia. Vezi Revelația 20:3, 7-15; 21:1-22.)

SĂ RECAPITULĂM

Dispensație

1. Definiți cuvântul „dispensație”.

2. Enumerați cele zece dispensații în ordinea dată în text.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

8. _____

9. _____

10. _____

3. Alătură dispensațiile enumerate mai sus la următoarele caracteristice.
- a. _____ Împărăția Cerului instaurată pe pământ
 - b. _____ Turnul lui Babel Construit
 - c. _____ Predica de pe Muntele Măslinilor
 - d. _____ Adam umbla cu Dumnezeu
 - e. _____ Israelul este ales de Dumnezeu ca și națiune
 - f. _____ Noe construiește Arca
 - g. _____ Cele Zece Porunci
 - h. _____ Convertirea lui Pavel
 - i. _____ Timpul Pribegiei lui Iacov
 - j. _____ Judecata Tronului Alb
 - k. _____ Răstignirea
 - l. _____ Salvarea famenului Etiopian

- m. _____ Interdicția Fructului Cunoașterea
Binelui și a Răului
- n. _____ Un Cer nou și un Pământ nou sunt
create
- o. _____ Nașterea lui Ioan Baptist
- p. _____ Cea de-a Șaptezecă Săptămână a lui
Daniel
- q. _____ Avraam și promisiunea lui
- r. _____ Orice creatură este păcătoasă
- s. _____ Satan este eliberat pentru o perioadă
de timp
- t. _____ Împrăștierea națiilor